

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1420/2018
24.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Немање Ранђеловића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Драгоша Цукаваца, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 74/2017 од 20.04.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 679/18 од 13.09.2018. године, у седници већа одржаној 24.12.2018. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Ранђеловића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 74/2017 од 20.04.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 679/18 од 13.09.2018. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 74/2017 од 20.04.2018. године, окривљени Немања Ранђеловић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му је урачунато време проведено на задржавању од 18.01.2017. до 20.01.2017. године, те му је на основу члана 87. у вези са чланом 246. став 7. КЗ изречена мера безбедности одузимање предмета као у изреци пресуде, и обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 679/18 од 13.09.2018. године, одбијена је, као неоснована, жалба бранилаца окривљеног Немање Ранђеловића и потврђена пресуда Вишег суда у Београду К 74/2017 од 20.04.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Немање Ранђеловића, адвокат Драгош Цукавац поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8)

ЗКП („члан 438. став 8. ЗКП“), и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП („члана 439. став 3. ЗКП“) у вези са одредбом члана 485. став 1. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног Немање Ранђеловића се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводима да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу који се не може користити у кривичном поступку - на признању окривљеног Немање Ранђеловића да је извршио предметно кривично дело, датом 21.01.2017. године пред Вишим јавним тужиоцем у Београду, с`обзиром на то да је исто дато након што је обманут од инспектора МУП-а да ће му, уколико призна извршење кривичног дела, бити укинута задржавање и да му неће бити одређен притвор, чиме се суштински указује на повреду из одредбе члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у поднетом захтеву оцењује као неосноване. Наиме, окривљени Немања Ранђеловић је 20.01.2017. године изнео одбрану пред замеником Вишег јавног тужиоца у Београду Небојшом Живковићем, у присуству адвоката Ивана Јанковића који му је у својству браниоца по службеној дужности одређен 18.01.2017. године; након обављеног поверљивог разговора са истим браниоцем у трајању од 20 минута (од 09.55 до 10.15 часова); након што је поучен о својим правима из члана 68. став 1. ЗКП, те након што се изјаснио да жели да изнесе своју одбрану у присуству браниоца по службеној дужности адвоката Ивана Јанковића. Сачињени записник пред Вишим јавним тужиоцем у Београду Кти 31/17 од 20.01.2017. године окривљени Немања Ранђеловић и адвокат Иван Јанковић су потписали без истицања примедби.

Дакле, Врховни касациони суд налази да је саслушање окривљеног Немање Ранђеловића као и сачињавање записника о предузетој доказној радњи извршено у законито спроведеном поступку у свему по ЗКП-у, а оспоравање садржине одбране окривљеног Немање Ранђеловића указивањем да је био обманут од инспектора МУП-а представља оспоравање чињеничног утврђења суда везано за одбрану окривљеног, што представља указивање на одредбу члана 440. ЗКП односно погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што не спада у законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП.

Бранилац такође у поднетом захтеву указује да током поступка нису прибављени чврсти докази где, коме и по којој цени је окривљени продавао

опојну дрогу; да суд није утврдио да ли је окривљени знао да се у кеси са опојном дрогом налази и дигитална вага; да на предметима који су пронађени - кеси у којој је била опојна дрога и дигиталној ваги нису пронађени трагови ДНК окривљеног; да је суд пропустио да изврши усмено саслушање вештака АА на околности на бази чега је закључио да код окривљеног Немање Ранђеловића не постоји синдром зависности ... Након детаљног изношења доказа и њихове оцене бранилац, по сопственом нахођењу, закључује да је на предметне радње окривљеног, у редовном кривичном поступку, погрешно примењен закон (члан 439. тачка 2) ЗКП) тиме што су исте погрешно правно квалификоване као кривично дело из члана 246. став 1. КЗ уместо из члана 246а КЗ.

Међутим, како се наведено оспоравање своди на сопствену оцену изведених доказа и сопствену правну оцену кривичног дела, Врховни касациони суд налази да се истима оспорава погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање - одредба члана 440. ЗКП, што није законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног Немање Ранђеловића се у уводном делу захтева формално позива на битне повреде одредаба кривичног поступка „из члана 438. став 8. ЗКП“ - члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП и због повреде кривичног закона „из члана 439. став 3. ЗКП“ - из члана 439. тачка 3) ЗКП, али како исте не опредељује односно не конкретизује, а Врховни касациони суд је, приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, те делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП, дакле суд одлучујући по захтеву за заштиту законитости, уколико разлози и повреде закона нису изричито наведени, нема законских овлашћења да по службеној дужности тумачи и оцењује о којој се повреди закона ради, те је исти, у овом делу одбачен, јер нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног Немање Ранђеловића износи став да уколико би побијане пресуде остале на снази да би дошло до повреде права на правично суђење из члана 32. Устава РС и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и слобода.

Имајући у виду да је одредбом члана 484. ЗКП-а, која прописује обавезан садржај захтева прописано да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење „члан 485. став 1.“, а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права, при чему бранилац окривљеног није навео разлог за подношење захтева нити је уз захтев доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног у поступку, које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, Врховни касациони суд налази да захтев за заштиту законитости окривљеног нема прописан садржај, у односу на напред наведене повреде Закона.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић